PHOBOS

NYHETSBLAD FOR ARES - *kun for medlemmer*

Nr. 68, onsdag 27. november 1991

Redaksjonelt

Det begynner å bli kort tid igjen av dette året. Bare et enkelt nummer av PHOBOS gjenstår for 1991 etter dette, om vi holder på tradisjonen med å kun utgi ett nummer i desember (Og dette er jo mest en praktisk sak; å få skrevet & utgitt bladet i romjulen er nok litt vel optimistisk...). Dermed kan vi se tilbake på tre år der PHOBOS har holdt en jevn og forhåndsannonsert utgivelsestakt; det er ikke alle spillrelaterte blader som greier det, hverken proffe eller amatørorganer/fanziner.

Vi regner med å kunne holde utgivelsestakten i året som kommer også, selv om det har kommet inn noen forslag om å gjøre endringer på utgivelsesformen. En viktig reform er uansett innført f.o.m. dette nummer: Det blir mulig å abonnere på PHOBOS, dvs. at Ares-medlemskapet også kan inkludere en tilleggsavgift for å få bladet tilsendt i posten. Vi håper dermed å kunne tilfredsstille den etterspørselen etter vårt kjære blad som i den senere tid har begynt å melde seg, også fra folk som ikke bor i Oslo.

Århundrets Bryllup!

Les alt om bryllupet, og festen etterpå på side 3- 4!

ABONNEMENT PÅ PHOBOS !

Til nå har PHOBOS kun vært tilgjengelig for de av Ares' medlemmer som har kunnet komme på klubbkveldene, onsdager på Bjølsen. Dette har vært nødvendig, men beklagelig, siden det har innskrenket mulighetene for andre av våre medlemmer til å avnyte dette utmerkede blad. Vi har i det siste fått flere forespørsler fra folk bosatt langt unna Oslo om vi ikke kunne få istand noen slags abonnementsordning, og for å bidra til å opprettholde vår uovertrufne popularitet, har vi kommet frem til følgende:

Det vil fortsatt kun være mulig å få PHOBOS ved å melde seg inn i Ares. Medlemmer som imidlertid ikke kan delta på foreningens møter i Oslo, vil likevel kunne få nyte godt av medlemsbladet ved å tegne et "medlemskap med abonnement". Dette vil foreligge i to versjoner - versjon A med utsendelse av hvert nummer straks det kommer ut (kr. 150,- for 1992), og versjon B med utsendelse av nummer én gang i måneden (kr. 100,- for 1992), altså normalt 2 PHOBOS i hver forsendelse, bortsett fra desember, da det tradisjonelt har kommet bare ett nummer.

Innbetaling av medlemskap + abonnement skjer til foreningens kasserer, som for 1991-92 er Sten Hugo Hiller, eller til vår postgirokonto, som er: [redacted]

MECHWARRIOR

I det hersens år 2998 på planeten New Earth møttes en dag 4 gærninger.
Rhesus + ogMarlank Hausar var nyutdannede kandidater fra Mechwarriorakademiet Sanglamore (Skye), mens Ulrich Brandt og Karl Mosul hadde kommet for å slå seg løs etter 8 års hardtrening i New Avalon institute.
Etter noen dagers festing ble de med i et beinhardt pokerspill, da støvet la seg var de eiere av: 1 Hussar, 1 Lancelot, 1 Mongoose og en ARM (anti Recon Mech), alle med tilhørende Techser (level 3). Dessuten Hadde de vunnet et Union dropship med 2 Hellcat Fightere ombord.
Etter En smule krangel om fordelingen av verdiene ble de enige om å starte sin egen lille enhet som de kalte Veitkje.
Rekrutteringsoffiserer ga dem storslagne tilbud, men tilslutt skrev de under på standardkontrakt a med The Lyran Commonwealth (dvs. 45000 S-Bills i måneden +alt de måtte mose på slagmarken).
Som takk fikk de et Scout Jumpship og oppdrag å garnisonere Anywhere.
På vei dit fant de plutselig ut at vedlikeholds og lønnskostnade kostnadene var på 147 200 S-Bills i måneden før lønn til dem selv, noe som førte til sterk kritikk av den selvbestaltede Generalløytnanten. Dette forsterket seg da Kpt Masok (liasons-offiseren) fortalte at de ikke tillot merc's å sette seg i gjeld gjeld. Spørsmålet ble heldigvis akademisk da de fikk en avtale med Lindon's Company om leie av Jumpshipet for 250 000 S-bills i måneden.
Etter å ha landet på Anywhere fikk de kontakt med noen lokale jenter, noe de sterkt religiøse familiene deres mislikte sterkt.
Ellers kan det nevnes at de ble med Harrison Bradford ut på Blobo (en 15-45 meter lang lokal variant av spekkhoggerpiraia) fiske. Etter at ARM'èn ble svelget og tygd på av en liten 14 meters Blobo fikk de 5 mechene endelig halt den til land hvor Veitkje's andel ble 100 000.
Så brøt Helvete løs. 4 Mecher fra 2nd. Sword Of Light landet på planeten.
Hellcatene skjøt huet av en Hussar før de nle drevet bort. deretter falt veitkje's hussar og Mongoose mot S.O.L.'s Mercury. det var nå en Crocket og en Black Knight igjen.
Militsen dukket opp og de fiendtlige Mech'ene ble slått ut.
Etter noen måneder med reparasjoner og salg og kjøp fikk de en ny Pilot (Edward Thorne) med sin 40 tons Obstacle
I tilleg hadde de 1 Flashman, 1 ombygd Wyvern 1 Lancelot og 1 Black Knight.
Da Karl Mosul skulle vise Edvard Thorne Byen kastet Karl's jente seg om halsen på han. Uheldigvis var faren og 4onkler i nærheten, alle med dobbeltløpede hagler. Karl ble brudgom og Edvard fikk jobben som forlover i nærmeste synagoge. I løpet av 5 minutter var Karl (u)lykkelig gift. etter endel lovgranskning fant han seg til rette med situasjonen, skjønt resten av enheten hører stadig mumlinger om synagogesmadring, Jodesteking Konedrap og andre ting i samme gaten.
En epidemi brøt ut på det sørlgste kontinentet og Veitkje ble sendt sørover for å hjelpe til med syketransport og evakuering. etter 3 måneder var det ikke lenger tegn til Guledauen og de vendte tilbake til hovedstaden.

-stugo

Århundrets Bryllup!

Hoffreporter Berri Rimlusson

Vår ydmyke hoffreporter Berri Rimlusson hadde den store ære å få være til stede ved den høytidelige seremoni der vår elskede Kronprins Arzun V ble viet til sin nytilkomne hustru og Prinsesse, og hvor flere av heltene som reddet vår alles kjære Prinsesse Nacacia fra en skjebne verre enn døden, samtidig tro inn i den hellige ektestand.

Jeg står ydmyk innfor den store ære å skulle formidle slikt et bryllup til mine trofaste lesere.
- For aldrig har vel vårt land fått se slik en vielse i vårt midte?
De reddet Vår Alles Kjære Prinsesse Nacacia fra en skjebne verre enn døden, og nå har de æret vår ydmyke by, ved å velge den som vertskap for sine storslåtte bryllup.

Store menneskemasser samlet seg i gatene, alt fra tidlig morgen, i jakten på en god plass, hvorfra å overvære bryllupstogets ferd til og fra tempelet.
Når tiden nærmet seg, og bryllupsklokkene slo, spredte stillheten seg i folkemassen. Alle ventet i sitrende spenning på prosesjonen, som vi allerede kunne høre. Foklemassens stillhet ble avløst av et dypt sukk av beundring når følget kom til syne, og deretter høye jubelrop og sang når folkemassene prøvde å overdøve bryllupsorkestrene. En håpløs oppgave, siden Kong Arzun hadde leid inn hele fire bryllupsorkestre til brudeferden.

Prosesjonen ble ledet av byens borgermester og politimester til hest, fulgt av det første orkesteret, knekter til hest, soldater til fots, og nok et orkester. Så kom vognene, blomsterprydede kareter med stolte hester, åtte for hver vogn.

Count Arlen og countess Arilena kom først, de to sto opp i vognen for å ta imot mengdens hyldest, og vinket. Etter dem kom Kronprins Arzun, og hans Kim, noe mer tilbakeholdne, forsiktige. Murky og Alias vogn gled gjennom folkemengden med fortrukne gardiner.

Sist kom Kong Arzun IV selv, smilende, vinkende, og med sin kjære datter, Prinsesse Nacacia, ved sin side, og fulgt av de to siste bryllupsorkestre, og enda flere soldater.

Vognene rullet opp foran tempelet, og de blivende ektepar steg ut til folkemengdens jubel.

Verdig steg de inn i det stolte tempel, fullsatt til siste benk av forventningsfulle gjester.

Presten Warlurf - av Tempus' tro - bar en skinnende, storslått rustning med gullforsiringer og edle stener innsatt i bryst og hjelm.

Opp trådte Count Arlen den mektige Calvan av Waterdeep, i en strålende rustning med vakre gullforsiringer, og med sitt våpenskjold, kjent - og fryktet og elsket - i mange land og byer: Halv lilje, halv bjelke, i sølv på blå bunn.
Ved hans side - den strålende skjønne og omsungne Countess Arilena Hashilini av Daggerdale, i kamprustning, med kun et enkelt smykke, et hjerte i gull, som understreker og opplyser hennes skjønnhet - rundt halsen. Det forlyder at hjertet skal være en gave fra hennes kjære Arlen.

Kronprins Arzun V av Cormyr tro opp foran alteret kledd i en vakker drakt, en kongelig verdig, med innsydde gull, sølv og purpurtråder, og han bar sin krone.
Countess Kim den skjønne Novak sto ved

hans side, kledd i en jomfrus hvite brudekjole med åtte meter slep, kantet med hermelin. Hun var fulgt av fire vakre brudepiker, kledd i nydelige hvite kjoler. Brudepikene ble valgt av Kronprinsen selv, blant byens vakreste jomfruer. Countess Kim var smykket med en rekke navngjetne edle stener, og mange, om ikke navngjetne, så desto større og vakrere edelstener.

Tilsist kom count Murky Istary of Shadowdale, og hans countess Alias forsiktig og mistenksomme inn i salen. En kunne tro de ventet seg at tempelet var fullsatt av fiender.

Foran alteret tok presten imot de blivende par, og innledet seremonien. Presten forrettet en varm og dypfølt seremoni, et forbilde for hvorledes en bryllupsseremoni skal forløpe, tross Arlens noe uheldige:
- Hva? Hvem? Meg? Er det nå jeg skal si Ja?
til mengdens jubel.

Seremonien ble avsluttet ved at druiden count Richard velsignet de tre parene, og lot blomster drysse ned over bruedeparene, og gjestene i tempelet.

Folkemassene hadde stått tålmodig utenfor og ventet på at seremonien skulle ta slutt, slik at de skulle kunne hylle brudetoget på veien tilbake til slottet, hvor festen skulle stå.

Vi ble servert en middag som vil huskes i århundreder, og her har dere menyen, som en idé og smakebit:
Minestrone
Kokt shramine (En sjelden fisk som lever i sjøer langt i syd.)
Trøffelpai med villsvin
Ost
En suppe med Trøfler
En helstekt kjempeabran (Nok en sjelden, og velsmakende fisk.)
And med Ananas
Okse, helstekt, og servert med trøfler
Karamellpudding
Foie Gras
Fylt kalkun
Vilt
Friske, tropiske frukter
Kirsebærkompott
Grillede lam
Iskrem
Sjokolade
Og en kjempemessig bryllupskake ble båret inn til slutt, som kronen på et uovertruffet måltid.

Til middagen ble det holdt mange varme og minneverdige taler, hvor blant andre Kong Arzun IV benyttet anledningen til nok en gang å takke heltene for at de uegennyttig reddet Prinsesse Nacacia fra en skjebne værre enn døden, og brakte henne trygt tilbake til familiens skjold. Prinsesse Nacacia takket også sine redningsmenn for det de hadde gjort for henne, og for at hun nå var trygt hjemme igjen.

Det ble holdt mange andre taler som ikke angikk våre helter i like stor grad, og jeg vil nøye meg med å nevne at det var elve fedre som fant at dette var en ypperlig anledning til å annonsere sine døtres nært forestående bryllup, og å anmode våre helter om å komme i bryllupet, "I hvertfall hvis dere er i byen når bryllupet skal stå." Heltene takket pent for invitasjonene, men antydet at de neppe ville kunne være til stede ved disse store anledninger, da kongen ville ønske deres nærvær i slottet, hvis de, mot formodning, skulle være i byen.

Count Arlen holdt en storslått tale, der han takket for den store gjestfrihet som kongen hadde vist ved å stelle til slik en bryllupsfest, og for all den gjestfrihet som Kong Arzun IV hadde vist.

Videre ble det danset, spilt og svermet til den åttende dagens tidlige morgengry, orkestrene spilte på skift til den siste gjest var reist.
Jeg tror nok at de tre som sto brud ble slitne til sist, etter å ha danset med alle mannlige gjester. Men det er slik et bryllup skal feires.

KIM NOVAK'S SPALTE

Morn alle dere. For de som ikke kjenner meg kan jeg forklare hvem jeg er. Jeg er en søt liten alvedame som er gift med Arzur V i Kormyr. Vi har et barn (ikke vårt) og har vært gift i ca 3 mnd.

Jeg tenkte jeg skulle fortelle om den gangen jeg hørte om Grev Hartmann's Juveler. De var Grevens stolthet, familien hadde samlet dem i noen hundre år og verdien var godt over en halv million. Den eneste grunnen til at han fikk ha dem i fred var at de siste 40 forsøkene på å fjerne dem hadde endt ca 200 Guildmedlemmers karriere. Med andre ord en perfekt utfordring.

Juvelene befant seg et eller annet sted i Grevens borg og var etter ryktene å dømme svært vanskelige å finne.

Jeg startet forsiktig med å spørre hvor gammel borgen var og fant ut at den var ca 470 år gammel og bygd av dverger.

De eneste dvergene i nærheten var Gammeleriks gjeng, de bodde i noen huler et sted oppe i fjellene. Dverger er IKKE ålreite dyr (ta Mygelbrot f.eks.), men de har pokker så god peiling på å bygge solide slott. Jeg Polymorphet meg selv til en (usj) dverg og dro oppover for å snakke med dem om å få bygd en solid mølle. Etter en del snakk fikk jeg treffe Gammelerik og fikk rede på at prisen var ca 15 000. Vel det tok noen timer men til slutt fikk jeg vite at de hadde alle tegningene for alt de noen gang hadde bygd i arkivet. Gammelerik hadde nå sjenket ganske mye og bar ikke lenger alkohol så godt som han hadde, men bedre enn meg. Jeg fikk han til å vise meg rundt (den tosken var stolt av noen eldgamle steingrotter), men til slutt kom vi til arkivet og jeg klarte å lure til meg tegningene av Grevens slott.

Det var nå blitt forholdsvis sent og jeg fikk tilbud om å overnatte. Jeg takket ja og fikk et rom. Natten ble brukt til to ting; Memorisere tegningene og å smugle dem tilbake.

Neste morgen betalte jeg for mølla og fikk beskjed om at den ville stå ferdig om et par måneder. Jeg dro hjem og lagde en kopi av slottstegningene. Etter endel studier fant jeg ut at det mest sannsynlige gjemmestedet var et rom inne i soveromsveggen til Greven. Jeg dro så avgårde som en hauk sammen med Kessorth (en hauk jeg kjenner) og vi slo oss til oppe på et av tårnene. Der ble jeg i nattens mørke meg selv og sendte et Wizardeye for å sjekke om juvelene var der. Det var de, men jeg ble kald langt inn i sjelen av vaktene. 12 Ghosts som alle lignet på Greven

(tydeligvis forfedrene hans som fremdeles passet på juvelene). De merket ikke meg, de drev og kretset rundt Greven som lot edelstenene gli mellom fingrene sine, med faderlig stolthet.

Nå kunne jeg jo ha trukket meg, men dette ble bare mer og mer utfordrende, så jeg sjekket tegningene over slottet igjen. Det var som jeg hadde trodd. Hvis jeg stod der så...
Jeg klatret lydløst ned av tårnet og snek meg inn i hoved-bygningen. 4 ganger stod jeg med hjertet i halsen i an krok mens folk gikk forbi, den femte så meg. han løftet hodet og trakk pusten dypt for å rope. Kaldt og rolig hypnotiserte jeg han og fikk han til å glemme at han hadde sett meg. deretter snek jeg meg inn på Grevens soverom og gjemte meg under senga. etter en halv times tid kom han ut ogla seg. Jeg kjente at jeg holdt på å bli kvalt av støvet som ble ristet ned og jeg måtte nyse, men med en overalvisk viljestyrke holdt jeg meg musestille.
Så snek jeg meg inn i kleskottet og begynte å Blinke.
Beregningene var riktige, jeg kunne kun bevege meg mellom kleskottet ogskattekammeret. Stillhet 5 meters radius og Beskyttelse mot ondskap 5meters radius gjorde at Ghostene ikke kunne slå alarm eller angripe meg, for hver gang jeg kom inn i Skatterommet så de hatefult på meg der de sto i hjørnene.
Men det brydde ikke jeg meg om, jeg tok alle juvelene og puttet dem i en sekk og la igjen et brev;
Kjære Grev Hartmann jeg har tillat meg å vise dem at sikkerheten deres er i dårligste laget. Hvis de vil ha juvelene deres tilbake må de offentlig tilstå at juvelene er stjålet av den mørke (meg) P.S. Jeg tillater meg å ta 3 000 platinamynter som utlegg for en mølle bøndene deres vil ha stor nytte av.

Vel Greven gjorde som jeg sa og en mørk natt ble juvelene levert tilbake (unntat en liten granat, noe måtte jeg jo ha for anstrengelsene mine), og ryktet om den mørke begynte å bre seg. Dvergene fikk litt trøbbel men Greven fant ut at han fikk ta tapet med godt humør, dessuten trengte bøndene hans møllen.

Hilsen Kim Novak

Kommende dronning i kormyr (om jeg overlever)